

Từ năm 2010 đến nay ngoại giao Mỹ đã có những bước đi ngoại giao mới, đó là sự dấn thân quang quẻ cho sự trở lại của Mỹ ở Châu Á-Thái Bình Dương.

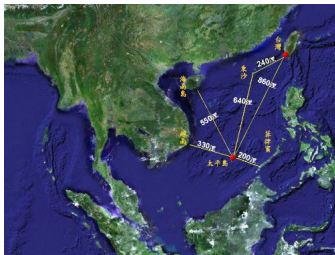
Sự trở lại được coi như là “nhu cầu tất yếu của khu vực”. Sự hiện diện của Hoa Kỳ làm cho địa chính trị vẫn đang thay đổi dần dần và tác động của Trung Quốc lại càng diễn ra nhanh chóng hơn. Trung Quốc đã bắt đầu vào trăn.

Nếu như ai đó cho rằng Trung Quốc-một quốc gia Công xã kinh tế tăng tốc phát triển như vũ bão, sản lượng sản phẩm công nghiệp số 1 mà Mỹ không “đủ mạnh” thì Trung Quốc là nhầm. Chứng qua là Mỹ chưa rời tay, lợi ích của Trung Quốc với Mỹ còn nhiều nên đang chơi con bài lẫn nhau đó thôi. Tuy nhiên, đánh chặn từ xa trở lại họ không phải là điều Mỹ không dám. Châu Phi, Trung Quốc đổ vào rất nhiều tiền của nhằm để mở nguồn năng lượng cho tiếp tục lại. Tại Sudan, dưới sự dẫn dắt của Mỹ, nước nam Sudan thành lập với 3/4 trở lại của Mỹ khi Trung Quốc ngừng mua dầu. Li bi thì họ đang học Cadafi, tuấn vũ khí vào những cuộc cùng cũng hoàn toàn mất trật tự. Nói chung những thay đổi quan trọng về năng lượng của Trung Quốc đều bắt đầu từ Mỹ không chơi.

Dù vậy, việc nền kinh tế Trung Quốc tăng trưởng với tốc độ cao, GDP xếp hạng Mỹ và vượt Nhật đã làm Trung Quốc trở nên quen thuộc với tất cả. Bất kỳ tuyên truyền của Mỹ thì không ngừng thổi phồng lên sự mất an ninh của Trung Quốc, nào là tàu ngầm Trung Quốc đuối tàu SB Mỹ, nổi lên cách vài trăm mét mà Mỹ không biết; nào là trong 5-10 năm thì Trung Quốc sẽ đuối khắp và vượt Mỹ... Trung Quốc cũng tự mình xếp hạng đứng thứ 2 sau Mỹ về quân sự. Việc chiếc máy bay trực thăng của Mỹ bị rơi trong vùng biên giới của Bin Laden là chuyện hay vô tình thì không dám chắc những việc của Mỹ để lại phần đuôi là chuyện. Mỹ chứng tỏ cho thấy giới biết là trùm khủng bố bị tiêu diệt, đứng đầu và là lo ngại máy bay tàng hình này Mỹ có thể tấn công khắp khủng bố cho dù nó ở bất kỳ đâu, quốc gia nào mà Mỹ cho là cần thiết. Đây giống như sự “lệch hàng” của một cô hoa hậu thi giã và đã trở nên miên man khi nếm giã mây râu phát sốt. Trung Quốc cũng chơi kém. Khoe hàng với Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ, các phóng viên nhiếp ảnh cầm trên tay ảnh chụp bay chụp khi chiếc máy bay J20 được gọi là tàng hình cánh là ghi hình khoe khoang... Mỹ có lẽ đây giống như sự “lệch hàng” của cô gái làng chơi rồi thì nên chơi gì để ý những bước tuyên truyền của Mỹ để phen tung hô...

Một thời kỳ là Trung Quốc có tiềm lực về kinh tế và quân sự khiến thế giới ca ngợi. Những việc bị tính bá quyền, nước lớn công việc và sự thổi phồng sự mất an ninh của Mỹ tuyên truyền Mỹ làm Trung Quốc mất tinh thần sinh ra những nhàn. Thế nhàn cho rằng Mỹ bắt khủng hoảng kinh tế, sa lầy ở Iraq, Afghanistan nên suy yếu, việc Trung Quốc đuối khắp và vượt chỉ là vấn đề thời gian. Thế tính toán ngôi đã đến. Thế hai là tiềm lực quân sự của họ cho phép họ

tuyên bố “lợi ích cốt lõi” (là lợi ích mà Trung Quốc có quyền dùng vũ lực để bảo vệ hoặc chiếm giữ) của mình mà họ muốn (trước đó là biển Đông, tiếp theo là Châu Á TBD chung họ).

Chạm đến trung tâm là Trung Sa, nên có mặt sân bay quân sự.

Cái bày của Mỹ giăng ra, Trung Quốc chui vào không ngừng nghỉ. Trung Quốc lập tức thay đổi thái độ và hành động với các quốc gia láng giềng, khu vực. Thái độ thì hung hăng, hiêu chiểu, nham hiểm. Hành động thì ngang ngược, chèn ép, bắt nạt, đe dọa dùng vũ lực. Ngay như Nhật Bản - siêu cường biển châu Á thì sao mà với Nhật bắt Thủy quân trộm cướp tàu đánh cá TQ xét xé mà TQ găm lên hùng hống hợm hợm (đúng là ghé không sợ cướp). Vậy thì họ nghĩ như thế nào khác trong khu vực Trung Quốc coi ra gì? Ai dám bắt tay thân thiện với một quốc gia như thế mà không bắt an? Họ sẽ làm gì, chịu hòa tan, lệ thuộc, nô dịch hay là tìm lợi khác? Và đây là những bước đi của họ.

Đầu tiên là tăng cường tiềm lực quân sự, hợp tác với nhau để tạo nên sức mạnh. Việt Nam là một trong những nước có tranh chấp lãnh thổ với Trung Quốc nhiều nhất và đang ngày càng căng thẳng, đe dọa nghiêm trọng. Bởi vậy tăng cường tiềm lực quân sự, xây dựng Hải quân hiện đại để sẵn sàng đương đầu với nguy cơ xâm lược là điều không thể không làm. Trước đây, với sự hợp tác với Nga, quân đội Việt Nam đã tăng cường đáng kể sức mạnh phòng thủ của mình, có thể tin cậy quan hệ với Trung Quốc một cách bình đẳng, tôn trọng lẫn nhau, hòa bình và cùng phát triển. Việt Nam đã học được một bài học không nên đặt niềm tin vào những lợi ích bên ngoài. Nhưng Việt Nam cũng đang đương đầu với một cơ hội khác thường trong việc xây dựng một liên minh quốc tế và khu vực hữu ích trong việc bảo vệ những tuyên bố chủ quyền hợp pháp. Rõ ràng Việt Nam không còn đương đầu một mình trong việc phản đối bá quyền Trung Quốc. Các nước khác như Philippines, Malaysia, Indonesia... cũng có những bước đi như vậy.

Bước đi tiếp theo là tìm kiếm tác động từ trong, cân bằng với sức mạnh quân sự ngày càng gia tăng của Trung Quốc (Mỹ, Nga, Nhật, quân đội...) và Mỹ là sự lựa chọn tối ưu. Hoa Kỳ cũng chỉ có thể. Gần đây nhất là một vụ kiện có 3 màn tuyệt phẩm. Màn thứ nhất: Bị kiện tàu ngầm Hàn Quốc bắn chìm. Không cần biết nguyên nhân ai là thủ phạm chỉ biết rằng mối quan hệ giữa Mỹ - Hàn đang ngày càng nguội lạnh như băng nhiên áp lực. Một cuộc tiếp kiến ở Đông Hải với sự hiện diện của hơn 500 quân tên lửa Tomahawk lo ngại bên đầu trúng đích trước mũi Trung Quốc. Màn thứ hai: Sự kiện tranh chấp với Nhật Bản. Nhưng tình hình Mỹ không còn chấp nhận đứng chân trên đất Nhật nào nữa thái độ như muốn ăn tươi nuốt sống Nhật Bản khiến cho Liên minh Mỹ Nhật có thêm sức sống mới. Trung Quốc vô tình khiến Nhật nổi máu “Võ sĩ đạo”.

Và bước đi cuối cùng là giáng bom tấn lệ thuộc vào Trung Quốc. Một nước như CHDCND Triều Tiên mà quan hệ với Nga để giáng bom tấn lệ thuộc vào Trung Quốc thì đó biết sẽ lệ thuộc vào

Trung Quốc nó phớt lờ những thế nào. Đối với các nước Asean thì Myanmar là một minh chứng sinh động. Ngay theo phớt lờng Tây đã dành Myanmar còn quyệt định những hợp đồng xây dựng đi đến với Trung Quốc khi ông lớn hàng xóm tức ói máu mà chột. Tuy nhiên các lực lượng Vũ trang Myanmar sang thăm Việt Nam để “học hỏi kinh nghiệm” khiến Trung Quốc lo ngại. Không nói cũng rõ họ quyết định ngoi Việt Nam trong tháng 10/2011 đã chột những số lĩnh họ, tính quyệt đoán trên nguyên tắc để c lập, t ch, tôn trọng lẫn nhau, cùng có lợi.

Nhìn lại trong thời gian qua Trung Quốc thu được gì? Bên làm ăn xa thì b phá, lảng giêng giến thì t mình khiến họ xa lánh, một lòng tin. Trung Quốc không có bên, nhìn đâu cũng thấy kẻ thù. Với M để ng để ng chính chính hiến điến ở Châu Á TBD, triển khai quân ở Australia làm Trung Quốc phải “thốt” lên “Trung Quốc chột a tợng thành lập một liên minh quân sự như vậy” (Lữ Vi Dân). Tuy sao vậy Trung Quốc? Tuy sao M làm được, các nước họ tin M mà sao Trung Quốc lại không?

Có thể nói các điến biến ở Đông Bắc Á kết hợp với tính hiêu chiến và cách hành xử ngoi giao gây bất mãn ở Trung Quốc ở Đông Nam Á để ng như là để u hiêu của sự suy yếu, bất lực họ là sự c mạnh. Trong khi chột vào một số thay đổi ở một thế họ lãnh đạo mới năm 2012, giới lãnh đạo Trung Quốc hiến t có lực phải g mạnh mẽ một số thốt bệ ê ch. Gần 3 thập kỷ xây dựng lòng tin... họ chột phá trong phút chột. Thế trăn bẫy và.

Động thái của M, không còn họ nghi gì nữa, họ đang c lập, kiếm chột Trung Quốc, bắt Trung Quốc như họ nói “là phải tuân thủ theo luật chột”. Trộn tình thế này liêu Trung Quốc và M có xảy ra một cuộc chiến tranh hay không?

Rõ ràng là khi quyệt định tiến hành phát động một cuộc chiến tranh thì không có chột cho sự ng như vậy sự c mạnh theo kiêu hiêu chiến, bệ y đàn. Không thể lấy kết quả t số phô trương thanh thế phớt lờ cho một đích chính tr làm c sự xây dựng quyệt tâm chiến tranh mà phải có sự đánh giá, so sánh thế và lực khách quan, khoa học, chính xác. Thế và lực của Trung quốc hiến nay như nào so với M? Khi M t tin, quyệt đoán trong việc triển khai lực lượng ở Châu Á TBD; Khi M đã chuẩn bị trong cách tiếp cận chiến tranh nếu xảy ra sự sàng và bình tĩnh thì điểu đó có nghĩa thế và lực của M đã vượt trệ so với Trung Quốc, có nghĩa là cuộc chiến nếu xảy ra hoàn toàn nằm trong tầm kiếm soát của M. Tuy nhiên nó sẽ không bao giờ xảy ra bên Trung Quốc thột a bệ t khả năng của mình để đâu và phải làm gì.